

Χαίρε, δούλη του Κυρίου και συνάμα μητέρα του.

Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός

Παναγία.

Ελάτε, όλοι νοερώς να συνοδεύσουμε την Θεοτόκο που αναχωρεί από τη γη. Ελάτε, όλοι με πόθο καρδιάς να κατεβούμε μαζί της στον τάφο.

Ας περιστοιχίσουμε την πανίερη κλίνη της. Ας ψάλουμε ύμνους ιερούς και κάπως έτσι ας την υμνήσουμε.

Χαίρε κεχαριτωμένη, ο Κύριος μαζί σου. Χαίρε, εσύ που προορίσθηκες για Μητέρα του Θεού. Χαίρε, εσύ που σε προεξέλεξε η προαιώνια βουλή του Θεού, θεικότατο βλάστημα της γης, κατοικητήριο του θείου πυρός, ιερώτατο αγαλλίαμα του Αγίου Πνεύματος, πηγή ύδατος ζώντος, παράδεισος του δένδρου της ζωής, έμψυχο κλήμα θείου σταφυλιού που αναβλύζει νέκταρ και αμβροσία, ποταμός γεμάτος από τα αρώματα του Πνεύματος, χωράφι που έβγαλε θεικό στάχυ, ρόδο καθαρώτατο λόγω της παρθενίας, που αναδίδει την ευωδία της χάριτος, κρίνο από βασιλικό ένδυμα, αμνάδα που γέννησε τον αμνό του Θεού ο οποίος σηκώνει την αμαρτία του κόσμου, εργαστήριο της

σωτηρίας μας, ανώτερη από τις αγγελικές δυνάμεις, δούλη του Κυρίου και συνάμα μητέρα του.

Ελάτε, να περιστοιχίσουμε τον πανάμωμο τάφο και να αντλήσουμε από εκεί θεία χάρη. Ελάτε, να κρατήσουμε το αειπάρθενο σώμα στην αγκαλιά της ψυχής μας και να εισέλθουμε μαζί του μέσα στο μνήμα και μαζί του να πεθάνουμε. Κι αφού κρατήσουμε μακριά μας τα πάθη του σώματος και ζώντας μαζί της ζωή χωρίς πάθη και αγνή, ας ακούσουμε τους θείους ύμνους καθώς βγαίνουν από τα άυλα αγγελικά χείλη.

Ας μπούμε για να προσκυνήσουμε κι ας κατανοήσουμε το παράδοξο μυστήριο. Πώς εγκατέλειψε τη γη, πώς υψώθηκε μετέωρη, πώς αναλήφθηκε στον ουρανό, πώς παρίσταται δίπλα στον Υιό της πιο επάνω απ' όλες τις αγγελικές τάξεις· γιατί ανάμεσα στη Μητέρα και στον Υιό δεν υπάρχει τίποτε.

Αυτός είναι ο τρίτος λόγος που έχω συνθέσει για την κοίμησή σου, κοντά σε άλλους δύο, Μητέρα του Θεού, με σεβασμό και πόθο για την Αγία Τριάδα, την οποία υπηρέτησες με το θέλημα του Πατρός, και αφού με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος δέχθηκες μέσα σου τον άναρχο Λόγο, την παντοδύναμη σοφία και δύναμη του Θεού.

Δέξου, λοιπόν, την προθυμία μας, που είναι μεγαλύτερη από τις δυνάμεις μας, και χάρισέ μας τη σωτηρία, την αποξένωσή μας απ' όλα τα πάθη της ψυχής, ξεκούραση από τις σωματικές ασθένειες, απαλλαγή από τις δυσάρεστες καταστάσεις, γαλήνη στη ζωή μας· χάρισέ μας τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος.

Άναψε μέσα μας δυνατή τη φλόγα του πόθου προς τον Υιό σου, κάνε τη ζωή μας ευάρεστη σ' Αυτόν, ώστε, αφού μπορέσουμε να επιτύχουμε και την ουράνια μακαριότητα και βλέποντάς σε να αστράφτεις από τη δόξα του Υιού σου, ζώντας κι εμείς μέσα στην αιώνια ευφροσύνη μεταξύ όλων εκείνων που συναθροισμένοι στον ουρανό εορτάζουν αξίως του Πνεύματος, να αναπέμψουμε ιερούς ύμνους σ' Εκείνον ο οποίος δια μέσου σου οικοδόμησε το έργο της σωτηρίας μας, τον Χριστό, τον Υιό του Θεού και Θεό μας.

Σ' Αυτόν ανήκει η δόξα και η εξουσία, μαζί με τον άναρχο Πατέρα, και το πανάγιο και ζωοποιό Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και σε όλους τους ατελεύτητους αιώνες. **Αμήν.**

Από το βιβλίο: «ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΝ. Πατερικοί Λόγοι σε Δεσποτικές και Θεομητορικές εορτές». Ενωμένη Ρωμηοσύνη. Σειρά: Πατερικός άμβων 1, Θεσσαλονίκη 2020, σελ. 761.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>